

ČETVRTI PREMIJERNI DRAMSKI NASLOV 75. IGARA

Oluja od utorka na Lokrumu

Dubrovnik, 14. kolovoza 2024. – Posljednja dramska premijera **75. Dubrovačkih ljetnih igara, *Oluja* Williama Shakespearea** u režiji **Vita Tauer** te izvedbi **Festivalskog dramskog ansambla**, na programu je od utorka, **20. kolovoza** do subote **24. kolovoza u 21 sat**, a uprizorit će se na otoku Lokrumu. Brod za Lokrum za vrijeme trajanja izvedbi isplovjava u 20:15 sati, a brod za povratak po završetku predstave.

U četvrtom premijernom naslovu, *Oluji* Williama Shakespearea, sluti se vizija novog doba, budućnosti za koju Shakespeare misli da predstoji svijetu. Djelo koje se smatra jednim od posljednjih iz pera avonskog Barda povjereno je režiji slovenskog redatelja Vita Tauer te je smješteno u specifičnoj ambijentalnosti otoka Lokruma, a Prospera, Mirandu, Kalibana i ostale likove utjeloviti će Festivalski dramski ansambl.

Uz redatelja **Vita Tauer** i dramaturginju **Vesnu Đikanović**, koji su ujedno i autori adaptacije, autorski tim čine scenografkinja **Andreja Rondović**, kostimograf **Alan Hranitelj**, autori glazbe **Damir Martinović Mrle** i **Ivanka Mazurkijević**, oblikovatelj svjetla **Vesna Kolarec**, koreograf **Leo Mujić** te inspicijentica **Stella Švacov Miletić**. Asistentice kostimografa su **Ana Trischler** i **Ana Roko**. Za adaptaciju dijalekta pobrinula se **Senka Bulić**.

Glumačku podjelu čine: **Luka Peroš** kao Prospero, **Dušan Gojić** kao Alonso, **Siniša Ružić** kao Stefano, **Franjo Dijak** kao Kaliban, **Filip Šovagović** kao Gonzalo, **Sven Šestak** kao Trinculo, **Marinko Leš** kao Antonio, **Ružica Maurus** kao Miranda, **Robert Španić** kao Sebastijan, **Adrian Pezdirc** kao Ariel, **Lovro Rimac** kao Ferdinand, **Edi Jercec** kao kapetan, a **Bojan Beribaka**, **Marko Capor**, **Matia Pijević** i **Denis Tomić** kao mornari, vilenjaci i duhovi.

Kako je zapisala dramaturginja **Vesna Đikanović**, gotovo nenastanjeni otok Shakespeareove "Oluje", kao svojevrsna terra nullius, mjesto je beskrajnih mogućnosti onome tko na njega pristane. Na toj ničijoj zemlji podložnoj vlastitim zakonima, i zakonima umjetničke iluzije, u navodno posljednjem svom dijelu Shakespeare provlači svako lice kroz krajnje i laboratorijski pročišćene situacije, koje ostavljaju svakom liku da se suoči sa svojom suštinskom prirodom. Ispitujući kapacitete ljudske prirode i prirodu njezinog civilizacijskog znanja.

Prosperov otok možemo smatrati modelom ljudskog društva, mikrokozmosom svih fundamentalnih društvenih odnosa. Ogoljen i ogoljujući, pokazuje se kao jedan veliki hranidbeni lanac Moći. Jasno je u tom nizu da i nema razlike između dobrog kralja i tiranina. Da je povijest, otkako je pripala samo Čovjeku vječno ista borba, pa tako snaga ljudskog uma

ispisuje uglavnom okrutnu istu povijest. Da je čovjekova misao osvajačka, a u edukaciju mu ugrađena kolonizacija znanjem. Da je nasilje globalizirano, a edukacija za nasilje jedina osigurava egzistenciju. Sve što je homo sapiens postigao, upotrebljavao je kao polugu spram života i spram prirode, dolazeći u sukob. Naše kulturno pamćenje davno je prešlo put od oduševljenja čovjekovom osvajačkom mišlju iz vremena Prosperovih knjiga renesansnog magusa i njegove znanstvene upućenosti u prisvajanje snaga prirode i djelovanje kroz pokušaje fizički neuobičajenog u odnosu na stvarnost. Od vremena kada je, konačno, misao daleko zaostajala za materijalima realizacije, do tehnoloških dostignuća i apokaliptičnih vizija ogromnog potencijala uništenja na dohvat ruke, kada osjećamo da raste napetost civilizacijske stvarnosti. I pitanja što je stvarnost koja se odvija pred nama, uz sveuprimjenjivost znanosti i sveprisutnost znanstvenog racionaliteta. Kada moralni problem civilizacije postaje i to što je znanost dominirana silom i profitom, principom prisvajanja kao temeljnim principom. Kad magija doživljava interpretaciju čarolije brendiranja, dok smo očarani modelima ekonomske učinkovitosti i posvećeni razbijanju ljudskog koda. Kada istovremeno to vrijeme može očitati dvije tisuće godina star etički model kao jedan potrošački model koji se temelji na potrošnji etike, i pripadni narativ praštanja kao jednu ideju koja uz smišljenu strategiju uspješno primjenjuje svoj potrošački potencijal.

Naša recepcijska i medijska sadašnjica može ponajprije zamisliti odricanje od magijskih knjiga radi povratka svjetovnim knjigama, a Prosperov mentalni i duhovni proces kao spoznaju da ništa ne može promijeniti. Njegov magični štap ništa nije promijenio, svijet je nasilje i borba za vlast, kakav je i bio. Hranidbeni lanac Moći je neraskidiv, javlja se kao konstanta ljudskog roda, unutar svakog društva i svijeta, dok "Mi smo ista tvar od koje snovi sazđani su, i to malo našeg života, snom se zaokružuje." Mehanizam povijesti je nepromjenjiv, uvijek vraća na isto. Tu smo od Shakespearea do danas.

S tom spoznajom Prospero, jednom prognan, naprosto je odlučio reintegrirati se, i vladati. I želi da ga smatraju vladarom. Stoga ovaj Prospero neće nikoga povesti, ni prevesti, osim dvoje mladih kojima je taj svijet začudan, 'vrli novi svijet' koji za njih nema još Huxleyev tonalitet. Ne može biti niti režiser moraliteta, niti je njegov otok Utopija. Katarza tu nije moguća. Naoružan takvim znanjem, zna da treba početi još jednom od početka.

"Oluja" je tekst otvoren za mnoge interpretacije. Početna situacija Shakespeareove "Oluje" kao dijela dvorskih svečanosti vrlo se rano zametnula, tako da se dugo igrala u Draydenovoj obradi. U našoj adaptaciji koja je tragom šekspirijanske pozornice, primarno vođena odnosom sa suvremenim, stvarnim i živim svijetom, a koji nam danas dobacuje i goruće pitanje kako smo razumjeli uvjete svog opstanka, zanimala nas je i ta ishodišnja izvedbena situacija teksta povodom dvorskog svadbenog ceremonijala princeze Elisabeth, kćeri Jamesa I; forma commedie dell'arte čiji se jak utjecaj može osjetiti u cijeloj strukturi "Oluje" kao i šekspirijanskoj paleti lica; nerazdruživa mješavina poetičnog, surovog i grotesknog, jer ljepota i ružnoća u Shakespeareovoj i našoj stvarnosti, samo su u vizuri gledanja.

Vito Taufer rođen je 1959. godine u Ljubljani. Režiju je diplomirao na Akademiji za gledališče, radio film in televizijo u Ljubljani. Od 1989. je zaposlen kao kućni redatelj Slovenskog mladinskog gledališča. Taufer je surađivao s brojnim teatrima diljem regije te je za svoj rad primio veliki broj međunarodnih priznanja. Njegove su predstave danas stalnim mjestom slovenskih i međunarodnih festivala u Europi i svijetu. U svoje predstave Taufer uvodi pop ikonografiju, tehniku paralelne dramaturgije i druge novitete s kojim je bitno označio kazališnu produkciju osamdesetih i devedesetih godina. Režirao je sedamdesetak predstava, ostvario nekoliko scenografija i kostimografija te bio glazbenik u nekim od svojih predstava.

Predstava igra pod pokroviteljstvom **Hrvatske elektroprivrede**, a podržala ju je i **Moja farmacija**.

Za pomoć pri realizaciji programa zahvaljujemo Gradskom dramskom kazalištu Gavella te Rezervatu Lokrum.

Ulaznice za sve izvedbe **Oluje** su rasprodane, a ulaznice za druge programe 75. Dubrovačkih ljetnih igara dostupne su preko festivalskih mrežnih stranica www.dubrovnikfestival.hr ili servisa www.ulaznice.hr, na blagajni u Festivalskoj palači (Od Sigurate 1) svakim danom od 9 do 21:30 te ispred zgrade DTS-a (Vukovarska ulica) od ponedjeljka do petka od 10 do 17 sati. Kupnjom Mastercard karticama ostvaruje se 10% popusta, a za iznose iznad 70 € omogućeno je obročno plaćanje Mastercard karticama na 2 ili 3 rate. Kupnjom ulaznica za 2 premijerne dramske odnosno 3 glazbene izvedbe, ostvaruje se gratis ulaznica za 1 reprizni dramski, odnosno glazbeni program po izboru.

Dubrovačke ljetne igre, kao središte hrvatskog i svjetskog duha i kulture, kao mjesto stvaranja, a ne gostovanja, mjesto susreta, ideja i novih umjetničkih izričaja, i ove godine tradicionalno podržavaju Ministarstvo kulture i medija RH, Grad Dubrovnik, Dubrovačko-neretvanska županija, Hrvatska turistička zajednica, Turistička zajednica Dubrovačko-neretvanske županije, Turistička zajednica grada Dubrovnika te brojni sponzori: Zračna luka Ruđera Boškovića, ACI klub, Studenac, Mastercard, Hrvatska lutrija, Euroherc, ALH, Kraš, Coca-Cola, HEP, Croatia Airlines, MG Motor te donatori OTP banka, Atlantska plovidba i drugi, kako bi zajedno ostvarili ovaj najprestižniji kulturni događaj u Hrvatskoj.

Kontakt za medije:

Dajana Brzica

Ured za odnose s javnošću i marketing

Mob. 095 323 20 52 / T. 020 326 111

E-mail. dajana.brzica@dubrovnik-festival.hr

press@dubrovnik-festival.hr www.dubrovnik-festival.hr